

Wtorek, 11 września 2012 r.

40. wzywa państwa członkowskie do opracowania programów zachęcających członków mniejszości etnicznych do ofiarowywania bankom publicznym tkanek i komórek w celu rozwiązania problemu niedostatecznej liczby odpowiednich dawców w tej grupie;

41. podkreśla, że to w zakres kompetencji państw członkowskich wchodzi zezwalanie na badania nad ludzkimi embrionalnymi komórkami macierzystymi oraz zapłodnieniem pozaustrojowym, zakazywanie prowadzenia takich badań lub uregulowanie tej kwestii; podkreśla jednak, że w tym kontekście państwa członkowskie muszą postępować zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 2004/23/WE, w tym zapewnić jakość i bezpieczeństwo oraz przestrzegać zasady honorowego dawstwa; wskazuje na to, że Unia Europejska ma ograniczone kompetencje w tym obszarze i że podczas korzystania z tych kompetencji musi przestrzegać zasad określonych w Karcie praw podstawowych oraz zasad przywołanych w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

42. wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia propozycji dokonania przeglądu dyrektywy 2004/23/WE, aby określone w niej zasady dostosować do zasad regulujących dawstwo narządów ustanowionych w dyrektywie 2010/45/UE oraz uwzględnić nową sytuację prawną panującą po wejściu w życie Traktatu z Lizbony, jak również postęp naukowy, praktyczne doświadczenia podmiotów działających w tym sektorze i zalecenia zawarte w niniejszym sprawozdaniu;

43. zwraca się ponadto do Komisji o przedstawienie propozycji dokonania przeglądu rozporządzenia (WE) nr 1394/2007 w celu uwzględnienia w nim przepisu gwarantującego stosowanie zasady honorowego dawstwa, podobnie jak uczyniono to w dyrektywie 2010/45/EU, a także problemów związanych z egzekwowaniem tego rozporządzenia, przede wszystkim w odniesieniu do MŚP;

*

* * *

44. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Rola kobiet w gospodarce ekologicznej

P7_TA(2012)0321

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. w sprawie roli kobiet w gospodarce ekologicznej (2012/2035 (INI))

(2013/C 353 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i art. 3 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 czerwca 2011 r. pt. „Rio+20: w kierunku gospodarki ekologicznej i lepszego zarządzania” (COM(2011)0363),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2011 r. pt. „Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.” (COM(2011)0112),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 11 lutego 2011 r. pt. „Postępy w dążeniu do równości kobiet i mężczyzn – sprawozdanie roczne za rok 2010”, (SEC(2011)0193),

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 września 2010 r. pt. „Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015” (COM(2010)0491),
- uwzględniając IV światową konferencję w sprawie kobiet, która odbyła się w Pekinie we wrześniu 1995 r., deklarację i platformę działania przyjętą w Pekinie, a także późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na sesjach specjalnych ONZ „Pekin +5”, „Pekin +10” i „Pekin +15” odpowiednio w dniach 9 czerwca 2000 r., 11 marca 2005 r. i 2 marca 2010 r., dotyczące dalszych działań i inicjatyw mających na celu wdrożenie pekińskiej deklaracji i platformy działania,
- uwzględniając Konwencję ONZ z dnia 18 grudnia 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW),
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn z 2012 r. pt. „Przegląd wdrażania w UE obszaru K pekińskiej platformy działania: kobiety i równouprawnienie płci oraz zmiany klimatu”,
- uwzględniając wspólną publikację raportu Programu NZ ds. Ochrony Środowiska (UNEP), Konferencji Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju (UNCTAD) i Biura Wysokiego Przedstawiciela ds. Krajów Słabo Rozwiniętych, Krajów Rozwijających się Pozbawionych Dostępu do Morza i Krajów Rozwijających się Położonych na Małych Wyspach (UN-OHRLLS) pt. „Dlaczego gospodarka ekologiczna jest istotna dla krajów najsłabiej rozwiniętych” ⁽¹⁾, przygotowanego na konferencję LDC-IV w maju 2011 r.,
- uwzględniając raport UNEP z września 2008 r. pt. „Zielone miejsca pracy: ku godnej pracy w zrównoważonym, niskoemisyjnym świecie” ⁽²⁾,
- uwzględniając raport Jednostki Narodów Zjednoczonych ds. Równości Płci i Uwłasnowolnienia Kobiet z dnia 1 listopada 2011 r. pt. „Centralna rola równouprawnienia płci i zwiększenia władzy kobiet dla zrównoważonego rozwoju” ⁽³⁾, przygotowany w oczekiwaniu na dokument konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zrównoważonego rozwoju (Rio+20) odbywającej się w roku 2012,
- uwzględniając streszczenie oświadczenia Grupy Większościowej Kobiet Rio+20 z dnia 1 listopada 2011 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając stanowisko Grupy Większościowej Kobiet z marca 2011 r. w przygotowaniu do konferencji Narodów Zjednoczonych w 2012 roku w sprawie zrównoważonego rozwoju pt. „Perspektywa płci w gospodarce ekologicznej” ⁽⁵⁾,
- uwzględniając publikację oficjalnego raportu rządowego (Sztokholm, Szwecja) z 2005 r. pt. „Samochód, kotlet, mieszkanie: zrównoważone ładunki – mądrzejsza konsumpcja” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie kobiet i zmian klimatu ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/Docs/unep_unctad_un-ohrls_en.pdf.

⁽²⁾ http://www.unep.org/labour_environment/features/greenjobs-report.asp.

⁽³⁾ <http://www.unwomen.org/wp-content/uploads/2011/11/Rio+20-UN-Women-Contribution-to-the-Outcome-Documents.pdf>.

⁽⁴⁾ http://www.womenrio20.org/Women's_MG_Rio+20_Summary.pdf.

⁽⁵⁾ <http://www.wecf.eu/download/2011/March/greeneconomyMARCH6docx.pdf>.

⁽⁶⁾ <http://www.regeringen.se/content/1/c6/04/59/80/4edc363a.pdf>.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0145.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie udziału kobiet w podejmowaniu decyzji politycznych – jakość i równość ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2011 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 września 2011 r. w sprawie określenia wspólnego stanowiska UE na konferencję ONZ w sprawie zrównoważonego rozwoju (Rio+20) ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2010 r. w sprawie zwiększania potencjału zatrudnienia w nowych zrównoważonych sektorach gospodarki ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie kwestii równouprawnienia kobiet i mężczyzn w kontekście pogorszenia koniunktury i kryzysu finansowego ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0235/2012),
- A. mając na uwadze, że gospodarka ekologiczna definiowana jest jako gospodarka zrównoważona, co oznacza zrównoważenie społeczne i ekologiczne; mając na uwadze, że zrównoważony rozwój społeczny obejmuje porządek społeczny cechujący się równouprawnieniem oraz równością społeczną niezależnie od płci, przynależności etnicznej, koloru skóry, religii, orientacji seksualnej, niepełnosprawności lub poglądów politycznych;
- B. mając na uwadze, że zmiana klimatu i utrata różnorodności biologicznej zagrażają warunkom życia, dobrobytowi i dobremu samopoczuciu kobiet i mężczyzn; mając na uwadze, że w związku z tym ochrona naszego ekosystemu stanowi podstawę gospodarki ekologicznej; mając na uwadze, że obecne pokolenie nie może pozostawić odpowiedzialności za rozwiązanie współczesnych problemów związanych ze środowiskiem naturalnym przyszłym generacjom; mając na uwadze, że zrównoważony ekologicznie rozwój obejmuje wykorzystanie, ochronę i zwiększanie wspólnych zasobów w celu utrzymania procesów ekologicznych, od których zależy życie, oraz podniesienia ogólnej jakości życia, teraz i w przyszłości;
- C. mając na uwadze, że z uwagi na role wynikające z płci kobiety nie mają takiego samego wpływu na środowisko jak mężczyźni, a w wielu krajach dostęp kobiet do zasobów i możliwości wpływu na sytuację oraz możliwości dostosowania się są ograniczone ze względu na normy strukturalne i dyskryminację;
- D. mając na uwadze, że polityka w dziedzinie środowiska ma bezpośredni wpływ na zdrowie ludzi i ich status społeczno-ekonomiczny, oraz mając na uwadze, że brak równouprawnienia płci w połączeniu z brakiem wrażliwości na odmienny status społeczno-ekonomiczny kobiet i ich potrzeby powoduje, że kobiety często mocniej odczuwają skutki degradacji środowiska i niewłaściwej polityki w tym obszarze;
- E. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich nadal nie docenia się i nie zauważa roli kobiet w gospodarce ekologicznej, co prowadzi do różnego rodzaju dyskryminacji ze względu na utracone korzyści, takie jak ochrona socjalna, ubezpieczenie zdrowotne, odpowiednie wynagrodzenia i prawa emerytalne;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0070.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0069.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0430.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 308 E, z 20.10.2011, s. 6-18.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 236 E, z 12.8.2011, s. 79-86.

Wtorek, 11 września 2012 r.

- F. mając na uwadze, że z powodu zmiany klimatu i niszczenia ekosystemów najdotkliwiej ucierpią ludzie najubożsi, z których około 70 % stanowią kobiety;
- G. mając na uwadze, że przejście na ekologiczną i zrównoważoną gospodarkę jest niezbędne do zmniejszenia wpływu na środowisko naturalne, poprawy sprawiedliwości społecznej i stworzenia społeczeństwa, w którym kobiety i mężczyźni mają równe prawa i możliwości;
- H. mając na uwadze, że przejście na gospodarkę ekologiczną często powoduje szczególne trudności związane z zatrudnieniem kobiet w zielonych zawodach ze względu na to, że często nie posiadają one odpowiedniego wykształcenia technicznego wymaganego do zajmowania wyspecjalizowanych stanowisk w sektorze gospodarki ekologicznej;
- I. mając na uwadze, że kobiety są wyraźnie niedostatecznie reprezentowane w negocjacjach dotyczących środowiska, w dyskusjach na temat budżetu oraz podejmowaniu decyzji o przechodzeniu na gospodarkę ekologiczną;
- J. mając na uwadze, że wzorce konsumpcji i stylu życia mają istotny wpływ na klimat i środowisko; mając na uwadze, że wzorce konsumpcji bogatej części świata, na przykład w kwestii żywności i transportu, na dłuższą metę nie będą zrównoważone, zwłaszcza jeśli wziąć pod uwagę to, że wszystkie kobiety i wszyscy mężczyźni na Ziemi mają prawo do godnego życia w dobrobycie;
- K. mając na uwadze, że ogólnie rzecz biorąc, kobiety i mężczyźni reprezentują odmienne wzorce konsumpcji; mając na uwadze, że kobiety konsumują mniej w porównaniu z mężczyznami, niezależnie od statusu społeczno-ekonomicznego, wykazują też większą chęć działania na rzecz ochrony środowiska przez wybory konsumenckie, takie jak spożywanie mniejszych ilości mięsa, rzadsze używanie samochodu i efektywniejsze gospodarowanie energią;
- L. mając na uwadze, że w wyniku obecnej struktury władzy, w której ważna jest płeć, kobiety nie dysponują takim samym dostępem do zarządzania i systemu transportu jak mężczyźni; mając na uwadze, że aby zwiększyć możliwości transportowe kobiet, konieczne jest wprowadzenie bardziej efektywnych środków transportu publicznego, rozbudowanie sieci ścieżek pieszych i rowerowych oraz skrócenie odległości do usług, a także rozwój i poszerzenie wiedzy i poziomu innowacji w zakresie przyjaznych dla środowiska środków transportu;
- M. mając na uwadze, że kobiety są szczególnie narażone na skutki zagrożeń dla środowiska i zmiany klimatu z powodu ich niższego statusu społeczno-ekonomicznego w porównaniu ze statusem mężczyzn, tradycyjnie nieproporcjonalnego udziału w wykonywaniu obowiązków domowych oraz zagrożenia przemocą, na jaką są narażone w sytuacjach konfliktowych, które uwidaczniają się lub pogłębiają wskutek niedoboru zasobów naturalnych;
- N. mając na uwadze, że kobiety muszą w pełni uczestniczyć w formułowaniu polityki, podejmowaniu decyzji i wdrażaniu ekologicznej gospodarki; mając na uwadze, że udział kobiet doprowadził do poprawy reagowania w sytuacjach kryzysowych, zwiększenia różnorodności biologicznej, zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego, zmniejszenia pustoszczenia i lepszej ochrony lasów;
- O. mając na uwadze, że brakuje kompleksowych i porównywalnych danych na temat wpływu gospodarki ekologicznej na rynek pracy;

Rozważania ogólne

1. potwierdza potrzebę przejścia społeczeństwa na gospodarkę ekologiczną, w której względy ekologiczne idą w parze ze zrównoważonym rozwojem społecznym, tj. większym równouprawnieniem i większą sprawiedliwością społeczną;
2. zauważa, że szczególne i ważne elementy gospodarki ekologicznej wpływają na ekosystem, konsumpcję, wyżywienie, wzrost, transport, energię i sektor opieki społecznej;

Wtorek, 11 września 2012 r.

3. wyraża ubolewanie, że w komunikacie Komisji pt. „Rio+20: w kierunku gospodarki ekologicznej i lepszego zarządzania” skierowanym do instytucji i komitetów UE brakuje perspektywy płci;
4. zachęca Komisję i państwa członkowskie do zbierania danych segregowanych według kryterium płci i wieku podczas planowania, wdrażania i oceniania strategii, programów i projektów budżetów w dziedzinie środowiska i klimatu – bez prowadzenia statystyk utrudnione jest przeprowadzanie odpowiednich działań mających na celu zwiększenie równouprawnienia;
5. ubolewa nad tym, że kwestie płci i związana z nimi problematyka nie zostały właściwie włączone do polityki i programów na rzecz zrównoważonego rozwoju; przypomina, że nieuwzględnienie perspektywy płci w polityce w dziedzinie środowiska pogłębia nierówności ze względu na płeć oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia mechanizmów uwzględniania aspektu płci w polityce w dziedzinie środowiska na szczeblu międzynarodowym, krajowym i regionalnym;
6. wzywa Komisję do zainicjowania badań naukowych w zakresie płci i gospodarki ekologicznej oraz udziału kobiet w rozwoju przyjaznych dla środowiska innowacji, usług i produktów;
7. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania i promocji specjalnych badań naukowych i ekspertyz analizujących, w jaki sposób przejście na gospodarkę ekologiczną wpłynie na kobiety i mężczyzn w różnych sektorach oraz badających zasadniczą rolę kobiet w ułatwieniu tego przejścia; wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia perspektywy płci w systemie ochrony środowiska oraz w ekspertyzach mających na celu ocenę oddziaływania na środowisko;
8. dostrzega pilną potrzebę międzynarodowego porozumienia w sprawie wspólnej definicji gospodarki ekologicznej, opartej na filarach zrównoważenia społecznego i ekologicznego; podkreśla istotną rolę, jaką społeczeństwo obywatelskie, zwłaszcza ruchy społeczne, organizacje ekologiczne i organizacje zajmujące się prawami kobiet, muszą odegrać w określaniu celów i założeń gospodarki ekologicznej;
9. wzywa Komisję do systematycznego uwzględniania perspektywy równouprawnienia płci przy określaniu, wdrażaniu i monitorowaniu polityki w dziedzinie środowiska na wszystkich szczeblach, w tym lokalnych i regionalnych działań na rzecz rozwoju i badań naukowych; wzywa Komisję do wykorzystania i wspierania zasady uwzględniania aspektu płci jako narzędzia prawidłowego zarządzania;
10. wzywa Komisję do wspierania równouprawnienia płci jako kluczowej kwestii przy projektowaniu i negocjowaniu przyszłych przepisów i programów w zakresie unijnych funduszy strukturalnych (Europejskiego Funduszu Społecznego – EFS i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego – EFRR) oraz wspólnej polityki rolnej, zwłaszcza w ramach środków związanych z przejściem w kierunku gospodarki ekologicznej;
11. stwierdza, że energia odnawialna może być wykorzystywana na odległych i odizolowanych obszarach, gdzie nie ma dostępu do energii elektrycznej, a jej produkcja zwiększa udział energii niepowodującej zanieczyszczeń; zachęca zatem państwa członkowskie do stworzenia infrastruktury do użytkowania przyjaznej dla środowiska energii ze źródeł odnawialnych dzięki środkom z EFRR i EFS; zachęca ponadto do zwiększenia poziomu innowacji i większego udziału zarówno kobiet, jak i mężczyzn, w rozwoju, np., przyjaznej dla środowiska energii odnawialnej i architektury;
12. wzywa Komisję, aby w kampaniach informacyjnych zwiększała świadomość wagi przejścia na gospodarkę ekologiczną oraz pozytywnych skutków polityki w dziedzinie środowiska uwzględniającej aspekt płci;

Zrównoważona konsumpcja

13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględniania równouprawnienia płci we wszystkich obszarach polityki w dziedzinie środowiska i na wszystkich szczeblach podejmowania decyzji gospodarczych; cele te powinny być opracowywane w porozumieniu ze społeczeństwem obywatelskim;

Wtorek, 11 września 2012 r.

14. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zaczęły stosować nowy, społeczny i przyjazny dla klimatu wskaźnik wzrostu gospodarczego, uwzględniający aspekty dobrobytu niezwiązane z gospodarką, i kładzie główny nacisk na kwestie dotyczące zrównoważonego rozwoju takie jak: równouprawnienie płci, walka z ubóstwem i ograniczenie emisji gazów cieplarnianych;
15. zauważa, że działania na rzecz zaspokojenia uzasadnionych żądań ludzi w zakresie mieszkania, wyżywienia, dostaw, energii i zatrudnienia muszą być zawsze prowadzone w taki sposób, aby ekosystemy były chronione, a zmiana klimatu ograniczana, natomiast zasoby naturalne Ziemi były wykorzystywane w sposób zgodny z prawami człowieka, co prowadzi do zwiększenia równości i przydziału w oparciu o zasady równości środowiskowej;
16. podkreśla znaczenie, jakie ma zapewnienie dzieciom i wnukom dobrych warunków życia oraz zaspokajanie bieżących potrzeb dzięki rozwojowi gospodarczemu bez narażania na szwank przyszłych pokoleń;
17. zwraca uwagę, że PKB jest miarą produkcji, a nie zrównoważonej ochrony środowiska, efektywności w wykorzystywaniu zasobów, integracji społecznej lub ogólnie rozwoju społecznego; domaga się opracowania jasnych i mierzalnych wskaźników, które uwzględniałyby zmianę klimatu, różnorodność biologiczną, efektywne wykorzystywanie zasobów i sprawiedliwość społeczną;
18. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia środków fiskalnych prowadzących do gospodarki ekologicznej, częściowo w drodze ustalenia stawek za wpływ na środowisko naturalne, a częściowo przez inwestowanie środków w stymulowanie innowacji ekologicznych i zrównoważonych systemów infrastrukturalnych;
19. uważa, że fundusze publiczne UE w dużo większym stopniu powinny być przeznaczane na trwałe dobra publiczne;
20. apeluje o wprowadzenie warunków, zgodnie z którymi dotacje UE będą przyznawane wyłącznie na działalność przyjazną dla środowiska i sprzyjającą zrównoważonemu rozwojowi społecznemu;

Zrównoważony transport

21. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stworzenia zrównoważonych systemów transportu, w których w równym stopniu uwzględniono by potrzeby kobiet i mężczyzn w zakresie transportu i które równocześnie miałyby niewielki wpływ na środowisko;
22. wzywa Komisję do skoncentrowania środków finansowych przeznaczanych na badania naukowe – które stanowią podstawowy środek motywacyjny – na projekty dotyczące opracowania rozwiązań w zakresie innowacyjnego i zrównoważonego transportu;
23. wzywa państwa członkowskie do ograniczenia wpływu sektora transportu na środowisko i energetykę oraz do zwiększenia równości dzięki działaniom na rzecz poprawy dostępu do systemów IT i efektywnego planowania ruchu;
24. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia hierarchii transportu, która wyraźnie określa, jakie rodzaje transportu mają być objęte priorytetem, aby umożliwić osiągnięcie ogólnych celów komunikacyjnych i dotyczących ochrony środowiska;
25. wzywa do opracowania statystyk przed ustaleniem jakiegokolwiek hierarchii transportu w celu pomiaru oddziaływania na środowisko publicznych i prywatnych środków transportu w pełnym zakresie zróżnicowanych uwarunkowań lokalnych oraz wzywa odpowiednie władze publiczne, by dawały przykład w tych działaniach;

Wtorek, 11 września 2012 r.

26. wzywa państwa członkowskie do uwzględniania w kontrolach rachunków publicznych sporządzanych przez właściwe organy audytu wpływu korzystania ze środków transportu przez władze publiczne;

27. wzywa państwa członkowskie do propagowania telepracy za pomocą zachęt społecznych i podatkowych oraz przez zapewnienie ram prawnych chroniących pracownika;

28. wzywa państwa członkowskie do znacznego wzmocnienia lokalnego transportu publicznego przez zwiększenie ilości i podniesienie jakości usług transportu, poprawę bezpieczeństwa, komfortu i fizycznej dostępności środków i obiektów transportu, a także przez zapewnienie zintegrowanych i dodatkowych systemów transportu, w tym w małych miejscowościach i na obszarach wiejskich, które zwiększyłyby możliwości przemieszczania się kobiet, osób niepełnosprawnych i osób starszych, a tym samym umożliwiłyby im lepsze włączenie społeczne i poprawiłyby warunki życia;

29. podkreśla, że inwestycje w zrównoważone systemy transportu muszą uwzględniać fakt, iż kobiety i mężczyźni postrzegają przestrzeń publiczną w odmienny sposób i w oparciu o inną ocenę ryzyka, co oznacza, że bezpieczne miejsca w systemie transportu muszą być traktowane priorytetowo w odniesieniu zarówno do kobiet, jak i do mężczyzn;

Sektor opieki społecznej i zielone miejsca pracy

30. stwierdza, że zielone miejsca pracy, np. w sektorze rolniczym, energetycznym, transportu, usług użyteczności publicznej, badań naukowych, technologii, technologii informacyjnych, budowlanym i sektorze gospodarki odpadami, mają duże znaczenie dla gospodarki ekologicznej;

31. zachęca państwa członkowskie do wspierania przedsiębiorczości kobiet w gospodarce ekologicznej przez ułatwianie im dostępu do niej za pomocą upowszechniania danych i warsztatów szkoleniowych oraz tworzenia środków pomagających kobietom osiągnąć równowagę między życiem zawodowym i prywatnym; wzywa państwa członkowskie do pobudzania przedsiębiorczości kobiet w rozwoju ochrony środowiska i przyjaznych dla środowiska technologii, np. w sektorze energii ze źródeł odnawialnych, rolnictwie i turystyce, oraz w rozwoju ekologicznych innowacji, zwłaszcza w sektorze usług; zauważa, że sektor energii odnawialnej może stanowić źródło nowych możliwości zawodowych dla kobiet-przedsiębiorców na obszarach, na których bezrobocie kobiet jest szczególnie wysokie;

32. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia kobietom odpowiednich warunków pracy, dostępu do opieki zdrowotnej, edukacji i mieszkań o przyzwoitym standardzie, a także udziału – z możliwością zdecydowanego wyrażania stanowiska – w dialogu społecznym w celu ułatwienia przejścia w kierunku nowych, zielonych miejsc pracy;

33. zwraca uwagę, że zrównoważona gospodarka oznacza, iż jest ona „ekologiczna dla wszystkich”, tworząc godziwe warunki pracy i zrównoważone wspólnoty oraz umożliwiając bardziej sprawiedliwy podział bogactwa;

34. zauważa, że w ekologicznej gospodarce nie tylko zielone miejsca pracy, ale każda praca o niewielkim wpływie na środowisko jest ważna; zauważa, że tego rodzaju miejsca pracy można znaleźć w sektorze prywatnym, ale również w sektorze opieki społecznej, np. w szkołach i instytucjach opieki;

35. zachęca państwa członkowskie do tego, by zadbały o równą reprezentację kobiet w politycznych organach decyzyjnych oraz w powoływanych przez rząd organach i instytucjach zajmujących się określaniem, planowaniem i wdrażaniem polityki w dziedzinie środowiska, energetyki i zielonych miejsc pracy, tak aby uwzględniać problematykę płci; wzywa państwa członkowskie do powoływania większej liczby kobiet na stanowiska kierownicze oraz do zarządów firm w sektorze zielonych miejsc pracy; podkreśla, że jeżeli osiągnięcie tego celu nie jest możliwe w sposób dobrowolny, należy zastosować ukierunkowane środki wzmacniające równouprawnienie i demokrację, takie jak wprowadzenie parytetów płci lub innych metod;

Wtorek, 11 września 2012 r.

36. zwraca uwagę, że ekologiczna konwersja gospodarki oraz przejście na gospodarkę niskoemisyjną stworzy ogromne zapotrzebowanie na wykwalifikowanych pracowników; nawiązuje do faktu, że w sektorze odnawialnych źródeł energii zatrudnia się bardzo niewiele kobiet, zwłaszcza w dziedzinach intensywnie wykorzystujących badania naukowe i technologię; podkreśla zatem, że szczególnie ważne jest sporządzenie przez państwa członkowskie planów działania w celu zachęcania większej liczby kobiet do wyboru kierunków studiów i kariery zawodowej w takich dziedzinach, jak inżynieria, nauki ścisłe, technologie informacyjne i inne obszary zaawansowanej technologii, w których w przyszłości będzie można znaleźć wiele zielonych miejsc pracy;

37. wzywa państwa członkowskie do stosowania i rozwijania metod zachęcania kobiet do wyboru kierunków kształcenia i kariery zawodowej w sektorze ochrony środowiska, transportu i energii oraz do zdecydowanego zwalczania stereotypów przedstawiających kariery w dziedzinie nauk ścisłych i stosowanych jako odpowiednie dla mężczyzn;

38. zauważa konieczność wspierania i promowania dostępu kobiet do mikrokredytów dla małych przedsiębiorstw,

39. wzywa państwa członkowskie do stosowania i rozwijania metod zachęcania kobiet do wyboru kierunków kształcenia i kariery zawodowej o niewielkim wpływie na środowisko w sektorze opieki społecznej;

40. zwraca się do państw członkowskich, aby opracowały kursy szkoleniowe w ramach programów UE, takich jak EFRR i EFS, mające na celu ułatwienie kobietom dostępu do nowych zielonych miejsc pracy oraz nowo powstających technologii o niewielkim wpływie na środowisko, zarówno w sektorze prywatnym, jak i publicznym; apeluje do państw członkowskich o dołożenie starań, aby pracownice były w większym stopniu objęte projektami i programami szkoleniowymi dotyczącymi transformacji ekologicznej, tj. w sektorze odnawialnych źródeł energii oraz w dziedzinach intensywnie wykorzystujących badania naukowe i technologię, oraz o skupienie się na zapewnieniu kobietom – dzięki kształceniu i szkoleniom – kompetencji i kwalifikacji niezbędnych do konkurowania na równych zasadach z mężczyznami o zatrudnienie i indywidualny rozwój zawodowy; stwierdza, że mężczyźni mają łatwiejszy dostęp do zaawansowanych środków produkcji rolnej i technologii prowadzenia działalności gospodarczej potrzebnych do uzyskania dostępu do wysoce wyspecjalizowanych stanowisk w gospodarce ekologicznej;

41. stwierdza, że aby kobiety mogły uczestniczyć w gospodarce ekologicznej na takich samych warunkach jak mężczyźni, należy zwiększyć liczbę ośrodków opieki nad dziećmi i osobami starszymi, zarówno kobiety, jak i mężczyźni muszą mieć możliwość godzenia życia rodzinnego i zawodowego, a prawa seksualne i reprodukcyjne kobiet muszą być zapewnione; wskazuje, że polityka i przepisy powinny mieć na celu zapewnienie wsparcia na rzecz zabezpieczenia społecznego, planowania rodziny i opieki na dziećmi, ponieważ tylko w społeczeństwie, które spełnia te wymogi, kobiety będą mogły wnieść swoją wiedzę i równy wkład w dobrze prosperującą gospodarkę ekologiczną;

42. zwraca uwagę, że ekologizację gospodarki zaczęto uznawać za narzędzie pobudzania rozwoju gospodarczego, zwłaszcza w kontekście kryzysu gospodarczego i strategii „Europa 2020”; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania działań na rzecz ekologizacji gospodarki w drodze zachęcania do inwestycji i programów promujących ekologiczne inwestycje i zielone miejsca pracy, skierowanych do osób, które ich najbardziej potrzebują; utrzymuje, że perspektywa płci ma zasadnicze znaczenie dla zapobieżenia pogłębieniu się dysproporcji;

43. wzywa Komisję i państwa członkowskie do gromadzenia i analizowania segregowanych według kryterium płci danych dotyczących podziału zasobów finansowych z uwzględnieniem sektorów podzielonych pod względem płci i innowacji ekologicznych oraz do opracowania wskaźników w celu pomiaru potencjalnych, posegregowanych skutków gospodarki ekologicznej dla spójności terytorialnej i społecznej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania strategicznego kierunku i zestawu narzędzi umożliwiających skuteczne reagowanie na ewentualne zmiany poziomu i struktury zatrudnienia na rynku pracy;

Wtorek, 11 września 2012 r.

Zrównoważona polityka w stosunkach międzynarodowych

44. spodziewa się, że przejście na szerszej zakrojone i bardziej zrównoważone wskaźniki gospodarcze również w polityce rozwoju będzie prowadzić do większego nacisku na cele społeczne i środowiskowe w krajach rozwijających się oraz że specjalna polityka i przepisy zabezpieczą prawa własności kobiet oraz nadzór nad zasobami naturalnymi; podkreśla, że należy wspierać dostęp kobiet do usług i nowych technologii potrzebnych do zarządzania sieciami energetycznymi i wodnymi, przedsiębiorstwami i produkcją rolną oraz do funkcjonowania tych obszarów gospodarki; podkreśla, że należy zwiększyć udział kobiet w biznesie i ich rolę przywódczą w organizacjach;

45. wzywa Komisję, aby w pełni uznała i uwzględniła wieloaspektowy wpływ degradacji środowiska na dysproporcje, zwłaszcza te występujące między kobietami a mężczyznami, oraz aby zadbała o propagowanie równości praw kobiet podczas opracowywania nowych wniosków dotyczących polityki w dziedzinie zmiany klimatu oraz zrównoważenia środowiskowego;

46. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania wskaźników oceny zależnych od płci skutków projektów i programów oraz do lepszego uwzględnienia perspektywy płci i równouprawnienia w strategiach środowiskowych służących osiągnięciu ekologicznej gospodarki;

47. wzywa Komisję, aby była szczególnie świadoma tego, że dostęp do czystej wody ma bardzo duże znaczenie dla dziewcząt i kobiet w wielu częściach świata, ponieważ to często na nich spoczywa obowiązek przynoszenia wody do domu; podkreśla, że istotne jest również zachowanie wiedzy na temat lokalnych ekosystemów, którą posiadają kobiety w społecznościach rdzennych;

48. wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na fakt, że w wielu krajach rozwijających się możliwości kariery zawodowej kobiet w sektorze gospodarki ekologicznej są nadal znacznie ograniczone z powodu uwarunkowań społecznych i systemów patriarchalnych oraz na to, że kobiety nie mają dostępu do informacji, szkoleń i technologii niezbędnych do uzyskania zatrudnienia w tym sektorze;

49. wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na to, iż miliardy ludzi są całkowicie zależne od biomasy jako źródła energii, a dzieci i kobiety cierpią z powodów zdrowotnych, ponieważ zajmują się zbieraniem, przetwarzaniem i wykorzystaniem biomasy; podkreśla, że potrzebne są w związku z tym inwestycje w odnawialne i bardziej efektywne źródła energii;

50. domaga się pogłębionych analiz wpływu dotyczących wyników wielostronnych i dwustronnych porozumień handlowych wynegocjowanych pomiędzy UE i państwami trzecimi, przeprowadzonych z perspektywy klimatu, płci i trwałości, oraz wzywa Komisję do zatwierdzenia wyraźnego wsparcia na rzecz zarządzania zmianami klimatu w ramach całej pomocy na rzecz handlu i innej odnośnej pomocy rozwojowej;

51. wzywa Komisję do opracowania programów transferu nowoczesnych technologii i wiedzy eksperckiej, aby pomóc krajom i regionom rozwijającym się w dostosowaniu się do zmian środowiska;

52. podkreśla, że przy opracowywaniu strategii na rzecz walki ze zmianą klimatu należy uwzględnić nierówności ze względu na płeć w dostępie do zasobów takich jak mikropożyczki, kredyty, informacje i technologie;

*

* *

53. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów państw członkowskich.